

jo v digitalni obliki. V tem primeru se stavki sestavljajo pod kontrolo računalnika iz vnaprej posnetih elementov. Glavni problem te tehnike je njena neustreznost za splošno uporabo, kjer bi se število besed in stavkov lahko približalo obsegu slovarja. Običajno je shranjena le po ena verzija besede ali fraze, kar izključuje možnost naglašanja ali intonacije, ki sta značilni za naravni govor.

Teh problemov pri sintezi s pravili ni, vendar le na račun kompleksnosti. Sinteza s pravili temelji na načelu sestavljanja besed iz njihovih sestavnih elementov, fonemov. Število fonemov se od jezika do jezika spreminja (v angleščini jih je n.pr. 45). Računalnik hrani veliko število empiričnih pravil, s pomočjo katerih pretvarja besedilo v foneme, te v parametre modela človeškega govornega aparata, in končno parametre v glas. Parametri določijo lastnosti, kot sta višina in jakost elementarnih komponent govora, in skrbijo za gladek prehod z ene lastnosti na drugo.

Pri sistemih s konkatenacijo se shranijo v eni enoti slovarji s 100 do 200 besedami, pri tistih, ki uporabljajo sintezo s pravili pa do 64 fonemov.

Omenimo še problem govornega vhoda, ki naj omogoči uporabniku normalno komuniciranje z računalnikom v človekovem naravnem jeziku. Problem govornega vhoda je izredno težak, saj je govor predstavljen z zapletenim, hitro spreminjajočim se elektronskim